

İnternet Fıkıhı-3

Nureddin Yıldız'ın 09.04.2017 tarihli (295.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Çağımızın imkânlarından biri olan interneti kullanmayı Müslümanca nasıl becerebileceğimizin üzerinde mütalaalar yürütüyoruz. Fakat şunu daha önce vurguladığımız gibi yeniden altını çizmek suretiyle öne çıkaralım ki internete karşı kökten bir karşı çıkış tavrı edinecek hâlimiz yoktur. Bunu teşvik etmeye ihtiyaç da yoktur. Olursa ancak, internetin bir boyutuyla bağlantı kuramamak söz konusu olur. Bunun gibi durumların neler olabileceğini de zaten sıralıyoruz. **İnternet bir ateştir; yemeğimizi onunla pişireceğimiz, onunla ısınacağımız doğru olduğu gibi onun bizi yakabileceği de doğrudur.**

Üçüncü bir nokta olarak da şunu tespit etmemiz lazımdır:

Müslüman, ibadetlerini yaparken bile can ve çevre güvenliği açısından dikkatli olmakla mükelleftir, “ben ibadet ediyorum, ne olursa olsun” diyemez. Mesela hacca giden bir müminin, yol güvenliği açısından karşısına kesin olarak bir sorun çıkacağı zaman hacı ertelemesi söz konusu olur. İslam’ın beş temel esasından biri olduğu hâlde.

Beş temel esastan bir diğeri olan orucun sıhhat açısından bir sıkıntı oluşturacağı zannedildiği ve bu zan da doktor tarafından tescil edildiğinde, oruçla ilgili başka bir kanaat kullanılarak oruç tutulmayabilir hatta tutmamasının evla olduğu durumlara da rastlanabilir.

Müslüman’ın, ibadetlerinde bile can ve çevre selametini düşünmesi gerekirken, bir ibadet olmayan internet imkânını kullanırken de can, çevre, iman ve ahlak güvenliği açısından değerlendirdikten sonra kullanması gerekir. Mesela aile açısından sorun oluşturacağı kesinleşirse, interneti kullanmak caiz olmaz bir durumdadır. Böyle bir ihtimal; ailenin devamına zarar getirecek, eşler arasında sorun oluşmasına yol açabilecek bir şekilde meydana gelebilir. Bu durumda internet feda edilir, eşlerin birbirini feda etmemesi için.

Aynı şey internet kullanıcısının sağlığı açısından da geçerlidir. Şimdiye kadar internet ve cep telefonu kullanımı konusunda sağlığa etkileri (kulak sağlığı, beyne etki etmesi) bakımından sürekli gündeme getiriliyorsa da bunlar internete cephe almak için yeterli değildir. Ancak nörologlar birleşip ortak kanaat kullanarak ve bunu başka bir amaçla (iktidarı yıpratmak gibi siyasî vb.) yapmaksızın mesela internet yayıcılarının bulunduğu ortamda üç yaşına kadarki çocukların belli bir hastalığa kalıcı biçimde yakalandıkları tespitinde bulunsalar bunun altında tıbbın imzası olsa, dinimiz interneti üç yaşına kadar olan çocukların yanında bulundurmaya yasaklar.

Sağlıkla ilgili boyutu açısından bu örneği özellikle tekit etmemiz lazımdır ki Google’dan yapılmış aramalar üzerinden böyle bir hükme varılamaz. İnsanların birbirlerine söyleyebilecekleri şeyler üzerinden de dinî hüküm çıkarılamaz.

Mesela sigara hakkındaki hüküm, herhangi bir şekilde dedikodu düzeyinde değildir. Sigara, Dünya Sağlık Örgütü’nden herhangi bir doktorun gayet rahat olarak belgeleyebileceği şekilde öldürücü, en azından zehirleyici niteliği bulunduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla sigara hakkında konuşurken tereddütlü ve müphem ifadelerle konuşmayız: Sigara öldürücüdür. Bu bilgiye tıbbın genel kanaati dolayısıyla sahibiz ve bunun için müçtehit olmaz gerekmez.

Aynı noktaları internete de uyarlayabiliriz. İnternet (wireless) veya cep telefonu bir ortamda kullanıldığı zaman oluşturduğu bir etki varsa ve bu etkiden bebekler bir şekilde tesir altında kalıp on yaşından sonra belli bir hastalığa yakalanıyorlarsa anneler ve babalar, Allah katında büyük bir veballe karşılaşmamak için bu kurala muhakkak uyacaklardır.

İnternet diğer yandan, bir fitne sebebine de dönüşebilir. Aile huzuruna bombalayıcı etki ediyor olabilir veya ülke huzuruna olumsuz hava yayabilir. Hangi ortamda ve kitle arasında olursa olsun böylesi bir fitne yayma misyonuna büründüğünde, internet bizim için yok olur. Nereye kadar? Fitneyle kesiştiği nokta boyunca. A ile B'nin kesişiminde fitne ortaya çıkıyorsa bu birleşim noktasında internet yok hükmündedir. Alkol ile soframızın buluşması gibi bir şey olur bu.

Tespit edilmesi gereken dördüncü husus, dinimizi yanlış anlatma ve dine ait meselelerde yanlış kanaat yayma gibi konular mevzubahis edildiğinde internetin ilgi alanımızdan çıkacağıdır.

Bütün dünyada Hıristiyanlar ve Yahudiler için bile -nerde kaldı ki Müslümanlar için olmasın- rezil, gayri insanî görülen konular bir tür şifrelemeyle kullanıma yasaklanıyor. Aileler bunları kendileri için tehdit görüyor, insanın fitratına aykırı buluyorlar. Namus ve iffet kavramlarını kökten dinamitleyen durumlar olduğunu düşünüyorlar. Bu nokta, kâfirlerle ortak olduğumuz bir husustur. Ancak kâfirler mesela İsa aleyhisselam hakkında galiz bir ifade kullanmayı kanunen suç saymıyor olabilirler. Onlar için bu bir 'ahlaksızlık' sayılmıyor olabilir, nitekim öyledir, onların dininin mukaddesliği bir yerde yalnızca paradır.

Bizde çok daha geniş bir anlama ve alana oturan 'mukaddes' kelimesi, birilerinin internetten yaydığı ve imanımızın sözelimi meleklerle olan bölümüyle ya da kadere olan inancımızla ilgili bölümünde tahribat oluşturuyorsa tavrımızı muamele, akide ve şeriat konularının hepsinde olduğu gibi burada da göstermek zorundayızdır.

Şöyle bir örnek verebiliriz: Kadınlarımız şikâyetinde bulunurken eşlerinin porno içerikli bir sayfaya girdiklerini, eşin internetten böyle bir şeye erişimini tespit ettiklerini söylediklerinde - bu durumun haklı-haksız değerlendirmesinden ayrı olarak- aynı kadın, şayet bir yandan bu durumdan şikâyet ederken diğer yandan akidesini sarsacak ve Allah'ın şeriatını yok sayacak bir başka materyali eş izlerken rahatsız olmuyorsa bu onun 'mukaddeslik' anlayışının sadece kuma görme tehlikesine karşı hareketlendiğini gösterir; eşinin imanının sarsılmasına karşı aynı sıkıntıyı hissetmiyor demektir.

Başka bir kadınla eşini paylaşma meselesi söz konusu olunca namus, din, iman, ahlak, gelecek, vicdan, öf... her şey devreye girerken Peygamber aleyhisselamın hanımlarına dil uzatılan bir meselede ise dedikodu dinlerken rahatını bozmayan, 'bunu hocalar halletsin' düşünen mantık, köhne ve dar bir bakış açısıdır. Elbette Müslüman bir hanım, böyle bir durum yaşanırsa eşinin karşısına geçip -üslubu ve yordamınca- "Allah'tan hayâ etmedin mi!" demelidir fakat o kadın, eşinin -misalen- Peygamber Efendimiz'in eşleri hakkında dedikodu yapan bir sitede dolaşmasına da tavrını göstermelidir.

İnternet; dinimizi sulandırma, ifsat etme, akidemize ve şeriatımızın pratiğindeki bir uygulamaya yönelik yanlış kullanıldığında da tepki gösterilmelidir. Aileler çocuklarının belli internet sitelerine girememesi için şifreler kullandıkları gibi imanlarına zarar verecek bir konuyu görmemeleri için de filtrelemeyi düşüneceklerdir. Aksi takdirde Müslümanlığımızı sadece cinsel konularda tepki gösteren çok küçük bir alanda daralmış din hâline getirmiş oluruz.

Hâlbuki Müslümanlığımız akidemizi, ahlakımızı, sosyal hayatımızı koruduğumuz sistemdir. Dünyada sadece cinsellikle ilgili tehlikeler yoktur. İnterneti kullanmamız gereken yerlerde kullanıp ondan kaçmamız gereken zamanlarda ise hangi yöntemle mümkünse o şekilde tavır koymayı bileceğiz. **Pornografik bir içeriğe hangi tepkiyi veriyorsak Allah'a imanımız ve akidemizle ilgili bir gerçeği sarsan, şeriatımızın tartışılır hâle gelmesine yol açan herhangi bir içeriğe de aynı tepkiyi göstermeliyiz. Hatta biraz daha ileri giderek diyebiliriz ki 'imanî konuların kaybolması mı namusun kaybolması mı daha tehlikelidir' dengelemesinde arada oluşacak puan farkına göre de tepkinin yoğunluğu tayin edilmelidir.**

Ağlanarak anlatılması gereken bir hatıradır; yakın bir arkadaşım bana telefon ederek "şu an Hazreti Hamza'nın kabrinin karşısındayım, seni de duyularına ortak ediyorum, dua ediyoruz, dinle" demişti

de telefonumu kapatıvermişim. Hamza radiyallahu anhin kabrinin başında almamız gerekenleri, internet olduğu gibi toprağa gömer. O kabrin başında yapılması gereken bir hayat muhasebesi ve Allah'a ulaşmada şehadetin ölçülerini biçmek, geri döndüğümüzde de erimiş günahlarımızdan kurtulmaktır.

Orada telefonla ve internetle uğraşılabilirdikten sonra duygusallıktan ne kalmıştır ki o başkasıyla da paylaşılabilir. Hamza radiyallahu anhin mezarı başında bile bizi bloke edebilen internet yoğunluğu hakkında fıkıh ve ahlak kuralları doğrultusunda bir kullanım kılavuzu kesinlikle oluşturulmalıdır.

Günah olan bir şey bir web sayfasında yayınlanmadan önce onu bir kişi konuşuyordu, günah 100 puan ederindeydi diyelim. Yayınlanınca bu günahı yüz kişi görmüşse o günahın ederi artık 100x100'dür! Resûlullah aleyhissalatu vesselam Efendimiz, bir günahı başlatan kimsenin o günahın peşinden giderek günaha girenlerin de günahlarına ortak olduğunu buyuruyor. Bir bidati, haramı, çirkinliği, ahlaksızlığı yaymanın bu kadar büyük bir tehlikesi vardır.

Mesela şu şekilde: "Şu edepsiz melun şöyle bir şey yayınlamış, Allah onun belasını versin, protesto edelim arkadaşlar!" denilerek yayılmış bir bilgi, onu daha önce görmemiş çok sayıda insanın o sayfaya girip müstehcen/zararlı görüntüyü görmelerine sebep olması durumunda ve o haberdar olanlardan biri de 'burada başka neler varmış' deyip siteyi takip etmeye başlaması şeklinde kalıyorsa, o ilk yayan kişi ahiret günü orta yerde dolaşmasa iyi olur! Çünkü o gencin 'burada başka neler varmış' deyip zararlı bir siteye takılma sebebi olarak o sitedeki o bilgiyi ilk yayan kişi görünmektedir.

"Ama ben tehlikesini anlatmak için söylemişim" mazeretini kıyamet günü ileri sürmek ne kadar mantıklıdır, bilinmez. Kötülüğü, onu kınarken dahi yayıyor olmak mümkündür. "Kahrolsun!" denilerek adı anılan biri, bu sayede güçlendiriliyor olabilmektedir. "Bu mal kötüdür" demek bile malın reklamı hâline gelebilmektedir. Protestonun bile protesto edilene güç kazandırdığı zamanlardayız. İnternet bunu böylece mümkün kılmıştır.

Bir haramın hacmi ve kapasitesi ne kadarsa paylaşıldığı insan sayısınca artmaktadır. Bir yazar, meleklerin kör olduğunu iddia etse bu gerçek ya da doğru değildir, akidemize terstir. Böyle denerek melekler tahkir edilmiştir. Biz bunu beş yüz kişinin takip ettiği bir sayfaya yazdığımızı farz edelim. Bu yazılan unutulup gider ve o yazar da yazdığını silerse bir sorun yok; ama beş yüz kişinin takip ettiği sayfada hiç değilse beş kişi o gönderinin ardından Google'a girecek ve "melekler kör müdür?" yazacaktır. O kadar boş bir nesil ki "gökyüzünde ralli yapıyormuş" dense camı açıp bakacak insan bile var.

O beş kişinin merakından doğan sonuçla onlardan biri Google'da melek diye resmedilmiş bir görsele rastlasa, sonra da o görsele gördüğünün kıza benzediği aklından geçerse, bütün bunlara sebep olan kişi Cahiliye devrindeki müşriklerin melekleri kızlara benzetmesini günümüzde yaşatan bir zihin sahibinin bu düşüncesine zemin hazırlayıcı olarak dirilecektir kıyamet günü.

Bu çok dolaylı bir zincir mi oldu? Belki evet, ama sonuçta cehennem ihtimali var mıdır yok mudur, burası önemlidir.

Hud suresinin 113. ayet-i kerimesi bugünü anlamamıza yardımcı olması açısından oldukça dikkat çekicidir:

وَلَا تَزْكُرُوا إِلَى الدِّينِ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ

"Zalimlere meyletmeyin, ateşe düşersiniz."

Allah Teâlâ bu ayetinde "zulmetmeyin" buyurmamıştır. Mümin zaten zulmetmez. Burada fiil olarak kullanılan (وَلَا تَزْكُرُوا) ifadesi, bir insana doğru omuzla yaklaşarak onun omzuna değer gibi olma yani

omuz omuza durmayı belirtir. “Meyletmeyin” tercümesi biraz da benimsemeyi göstereceğinden ayette geçen ifade daha da ince ve keskin bir durumdan söz eder.

Dinimiz, namusumuz ve ahlakımız gibi mukaddeslerimiz bizim için ne kadar önemliyse bunlara karşı isyanı ve düşmanlığı olan her kimse ona karşı dik duruşumuz da o derece önemli olmalıdır. Mukaddesatımıza çok önem verirken mukaddesatımızın düşmanlarına karşı gevşek durumda isek bu çelişkilidir. Korunmayan mukaddesatın sevildiği de çok doğru olmaz.

Harama direkt veya dolaylı prim veren, onu ‘paylaşıp’ ‘tıklayan’ da harama düşmüştür. Aynı şeyleri mekruh için yapan mekruha düşer. Bu kesindir.

Beşinci kuralda ise şunu söylemek gereklidir: İnternet ve cep telefonunun hayra kullanılma imkânı değerlendirilirse bu bir sevaptır. Bir hoca efendinin kürsüden vaaz etmesiyle Twitter ortamında aynı vaazı etmesi, kürsüden ulaştığı insan sayısı ne kadar sevap getiriyor ve Twitter’den ulaştığı ne kadar getirir oranında bir değerlendirme sonucu o oranda katlanmış demektir. Kürsüden onu 50 kişi dinlerken Twitter’den 500 kişi dinlerse Allah’ın dini 500 kişiye ulaştığı demektir.

İnternetin negatif boyutundan kaçarken gittiğimiz yer, pozitif boyutu olmalıdır. Hatta pozitif boyut sevap kaynağımız olduğu gibi farz hâline de gelebilir. Eğer uzak diyardaki bir mümin kardeşimize hastalığı zamanında ziyaretimiz mümkün değilse ve internet üzerinden geçmiş olsun diyerek gönlünü alabiliyorsak, ziyaret ettiğimizde kazandığımız sevabı internet üzerinden kazanabiliriz demektir. Bir haramı yanına yürüyerek önlediğimizde ne kazanacaksak internet yoluyla önlediğimizde de aynı sevabı kazanabiliriz.

Müslümanlar olarak bu alanda boşluk bırakmamalıyız. Bunun için dördüncü maddede üzerinde durduğumuz, olumsuz kullanımın ahirette bizi derde düşüreceği gerçeğine karşın, olumlu kullanımın da sevap getireceği hakikati göz ardı edilmemelidir.

İnternetin helal yöntemlerle Allah’ın dini yolunda kullanılması mümkünken kullanmamak da bir hatadır. Mümin bununla da vebale girmiş olur. Kuru bir internet düşmanlığı etmediğimiz gibi interneti kullanamamayı da hata kabul edebiliriz –internet sayesinde ulaşmamız mümkün olan hizmet noktaları varsa.

Hayat olduğu gibi internete kayarken hayatı ıslah etmek için gelmiş bir dini internetin dışında tutamayız. Çünkü İslam, hayatı bütünüyle Allah’a teslim etmek için gelmiştir. İnternet hayat hâline gelmişse biz de derhâl onu şeriatımıza göre kullanma gayreti içinde olmalıyızdır.

Ezher’e şeriat öğrenmesi için talebe gönderip onun geri dönerek öğrendiklerini bize öğretmesini beklediğimiz gibi aynı şekilde internet konusunda şeriatımıza hizmet ettirecek imkânlar hazırlasın diye birkaç gencimizi başka ülkelere göndermek de üzerinde düşünmeye değerdir, onları orada koruyabileceksek.

İnternet fikhî için ele alınması icap eden altıncı husus ise hiçbir haramın internet ortamında haramlığını kaybetmeyeceğidir. Bir caminin kapısına bira reklamı asmakta ne sakınca görürsek aynı reklamın bilgisayarımızda bulunmasından da rahatsız oluruz. Kâfirlerin fotoğrafları, günaha davetiye çıkaran fotoğraflar/filmler, Hıristiyanlığa veya başka bir muharref dine ait resimler/simgeler Facebook’umuzda, Twitter’ımızda, cep telefonumuzda, bilgisayarımızda bulunamaz.

Müslümanlar yılbaşı gecesinde hindi kesip yemezler çünkü bu Hıristiyanlar’ı taklit anlamına gelir. Hıristiyanlar yılbaşı gecesinde belli bir kuşağı bellerine sarsalar o gün Müslümanlar’ın o kuşağı bellerine sarmaları haram olur. Çünkü Müslüman, kâfirin kâfirliğini öne çıkardığı bir sembolü alıp kullanamaz. Bu kanun cep telefonu için de internet için de geçerlidir: Bir mümin olarak ben, bakıldığında direkt kâfirleri hatırlatan herhangi bir şeyi içimden onaylamadığım gibi masamda da bulunduramam.

Mesela bir Müslüman'ın çalışma masasında Hıristiyanlar'ın haç işareti bir eğlence aracı olarak bulunmadığı gibi bilgisayarında dahi bulunamaz. Filanca futbolcunun, aktörün fotoğrafı, filmi de aynı kanuna tâbidir. Bunu yazıcı melekler de 'sadece telefonunda/bilgisayarında bulunduruyordu' şeklinde bir kolaylıkla karşılamazlar.

İnternet fıkhi açısından 'filtrelenmiş' telefonlar ve bilgisayarlar kullanmaya mecburuz. Arka plan olarak kullanılan bir şehir fotoğrafında ilk göze çarpan şey bir kilise olursa Müslüman bunu kullanma zahmetine girmez. Elbette bunu arka plan fotoğrafı olarak ayarlayınca kiliseye gidilmiş olmuyor ama göz göre göre kiliseye karşı duruşun zayıflatıldığı da bir gerçektir.

Sigara içen bir şairin fotoğrafını kullanmak da sigaraya karşı refleksin -velev otuz sene sonra olsun- zayıflaması ihtimali sebebiyle bu kurala tâbidir. Göz, gördüklerini beyine taşır ve beyin de kendisine gelenleri atmaz, stoklar. Bir noktaya geldikten sonra da stoktakilere göre sahibini yönlendirir. Bu psikoloji kaidesi dolayısıyla ki fasıkların fotoğrafını geçici de olsa internet üzerinden bulundurmamaya çalışmalıdır.

Yedinci kural: İnternet ırkçılığı teşvik için kullanıldığında haram hâle gelir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, ırkçılığı Veda Hutbesi'nde yok kabul etmiş ve Allah'ın razı olmadığı işlerden olarak zikretmiştir. Müslüman, internetinde alkol reklamı görmek istemediği gibi ırkçılığı da görmez. Hangi ırk olursa olsun. Resûlullah aleyhisselamin ırkı olan Araplık da buna dâhildir.

İrkin ve ırkçılığın reklamını yaparken bunu yapan kimse Resûlullah'ın hadis-i şeriflerini çiğnemek için yapmıyor, "benimki ırkçılık değil, ben kavminin özelliklerini öne çıkarıyorum" diyor. Kimse bu işi bile isteye yaptığını söylemiyor. Şeytan kimin kaç numara külah giydiğini bilir ve ona göre külah giydirir.

İrkçılığın her çeşidi ayaklar altındadır. Kulluğumuzu, yaptığımızı ve salih amelimizi öne çıkaralım, insan özelliğimizi öne çıkaralım. İrkimizi pohpohlamak diğer ırkçılıklara kapı aralamaktır. İrkler karşılaştığında ise önce ölen insanlıktır. İnsanlığın öldüğü yerde de Müslümanlık hayat bulamaz.

Ancak bu elbette yaşadığımız toprakları pazarlayabileceğimiz anlamına da gelmez. İki durum arasında hassas bir çizgi vardır ve bu sadece müminin imanını aktif tutarak yürüyebileceği bir çizgidir. Bizler Resûlullah aleyhisselamin, kendisi Arap ve Kureyşî olduğu hâlde "Arap olanın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap olana bir üstünlüğü yoktur, üstünlük takva ileldir" talimatını duymuş insanlarız. Bu tehlikeye Müslümanlar da düşerse tehlikeyi önlemek hiç mümkün değil demektir. Herkes soyunu ve kimliğini muhafaza eder ama bu başka insanlardan-soylardan üstün olmak anlamına kullanılırsa Allah'ın yasakları çiğnenmiş olur. İnternet buna alet ettirilmemelidir.

İnternet fıkhi oluşturulurken dikkat edilecek sekizinci nokta, Müslüman'ın sınırsız mizah yapamayacağıdır. İnternet, mizahı global hâle getirmiştir. Birinin bir fıkrası altmış-yetmiş sene sonra Karadeniz bölgesinden İstanbul'a taşınırken zamanında, şimdi altmış saniyeyi bulmadan dünyanın her yerinde espri hâline gelebilmekte ve tercüme edilebilmektedir. Bir şahsın gülünecek bir durumu dünyanın her yerine ulaşabilmektedir.

Ne yazık ki Kur'an'ın hüküm açısından en ağır ayetini en yüksek takipçisi olan Twitter hesabına yükleyerek bunu elli-yüz bin kişi izlerken; cinsellik ya da birine çullanma, hakaret ihtiva eden içeriği yüz binlerce kişi anında izlemektedir. Müslüman goygoycu olamaz, her espriyi tıklayamaz. Birilerinin iffetine zarar veren, bir ırkı tahkir eden, bir firmayı mahcup hâle getiren espri yapılamaz. Böyle bir mizah bizde olmaz. Kadın üzerinden ahlakı zedeleyen, insanların prestijini sarsan şakalar yapılamaz.

Eğlence ve mizah helaldir ama bu helallik sınırsız değildir. Haram olan bir mizah konusu bize ulaştığında, bunu ulaştırana yaptığının haram olduğu konusunda uyarır, emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker yaparız. Mecburuz buna.

Müslüman, esprisinin bedelinin cehennem olmasından korkmalıdır. Özellikle dine ve şeriata ait konularda 'eğlence' imanımıza mal olabilir. Bizi imanımızla yüzleştirecek bir espriyi onaylayamadığımız gibi sessiz de kalamayız.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.